

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na pomoc sestrám bosým karmelitkám se stavbou nového kláštera v Drastech (ze sbírky se hradí režie, autobusy a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)? Bosým karmelitkám, které kromě Prahy žijí i v naší brněnské diecézi – v Dačicích, vděčím za mnohé modlitby a četná duchovní povzbuzení. Kontemplativní řeholníci a řeholnice jsou srdcem života církve, protože „vyvažují“ naše naivní tendence k „aktivismu“, jimiž si „usnadňujeme“ duchovní život. Odvaha a rozhodnutí klauzurních řeholnic spoléhat v otázce nashromáždění potřebných prostředků na nový klášter na štědrost věřících je ve skutečnosti spíše diskretní připomínkou, kolik vlastně dlužíme těm, kdo se i za nás každý den obětavě a vytrvale modlí. (viz <https://bosekarmelitky.cz/stehovani/>)

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě? Když jsem působil na Slavonicku a poté i na Třebíčsku, měl jsem radost z toho, že svým malým dílem mohu aspoň trochu přispět k nabídce doprovázení dětí a mládeže, na kterou tam byly velmi pozitivní ohlasy; duchovní obnovy a další formační aktivity, které jsme tehdy s různými skupinkami mládeže mohli prožívat, byly povzbuzením nejen pro ty, kdo se těchto akcí zúčastnili, ale i pro mě samotného.

Poděkování.

Pán Bůh zaplat' všem dobrodincům za **duchovní a materiální pomoc** při 20. pěší pouti na Velehrad. Zvláštní dík patří, těm, kteří svým darem podpořili děti z početných rodin – bylo jich ve Vítochovském proudu 21.

Pozvánky.

12. 9. – XVII. pěší smírná pout' P. MUDr. L. Kubička. Začínáme v 8 hodin modlitbou u hrobu P. Kubička v Kunštátě, zakončení ve Sloupu v Moravském krasu v 17 hodin mší svatou. Info u jLK.

19. 9 – Výlet. Prosetínské hřbitovy z.s. pořádají v sobotu 19. září 2020 pořádají výlet do **Neratova**. Přihlášky a podrobné informace u jLK.

26. – 28. 9. – farnost Olešnice pořádá farní poutní výlet do Kroměříže a Olomouce. V programu jsou zařazeny modlitby a prohlídky většiny významných kostelů těchto měst, dále zámeček, květná zahrada v Kroměříži a diecézní muzeum v Olomouci. Informace zájemcům podá jLK.

17.10. – pout' do Staré Boleslavi. Pořádá farnost Nové Veselí a Bohdalov. Přihlášky a informace u jLK.

Plán poutí NJ na rok 2020 a rok 2021:

2020	12. listopad	15. prosinec	Olešnice			
2021	13. leden	Velké Meziříčí	11.(16.) únor	Lysice	11.(16.) březen	Křižanov
	13. duben	Měřín	12. květen	Nové Veselí	15. červen	Jimramov
	13. červenec		12. srpen		14. září	Radostín n/Osl
	13. říjen		11. (16.) listopad		14. prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..
Srdečné pozvání na 250. pout' NJ – v úterý 13. října 2020 v 18 hodin do Velké Bíteše - hlavní celebrant – Mons. Mgr. Jiří Mikulášek, děkan královské stoliční kapituly v Brně.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.

Nový Jeruzalém č. 9/2020

Zpravodaj pro **249.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Pavlově v kostele v kostele svatých Filipa a Jakuba - v úterý 15. září 2020 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Bohdalově.

Na mši svaté nás bylo asi 200. Zpovídalo sedm zpovědníků – Pán Bůh zaplat' za jejich službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva arcibiskupa Jana Graubnera na pouti NJ v Bohdalově:

Milí přátelé! Většina z vás chodí často na mariánské poutě. A tak kázat mariánským ctitelům o Panně Marii – mě připadá, že to bude jen opakování. Ano – nejde mně o to, abychom si řekli něco senzačně nového. Jsme takřka v předvečer svátku **Nanebevzetí Panny Marie** a zdá se mně dobré, abychom si trochu poskládali, jak vlastně ty **svátky** spolu souvisí. Prsty na obou rukou by nám nestačily, kdybychom chtěli spočítat všechny **mariánské svátky**, které během roku slavíme. A jsou to svátky různého typu. Jedna skupina jsou především ty, kdy slavíme některé **tajemství Mariina života, o kterých je řeč v Písmu Svatém**. Jde o události jejího života. **Ústřední je asi chvíle Zvěstování**. Když anděl Gabriel oznámil Panně Marii, že se má stát matkou Božího Syna. Je to pro ni velké překvapení. Víme, že řekne: „*Nechápu, jak se to stane.*“ Ale přesto řekne **ANO**. I když to vůbec nechápe. Řekne **ANO**, protože je zvyklá říkat Bohu **ANO**. A to myslím, že je **první vzkaz Panny Marie všem jejím ctitelům**. Učte se říkat Bohu **ANO**. Když k vám mluví z Písma. Když k vám mluví skrze vaše svědomí. Neodkládejte, nedělejte hluché, líné. **Říkejte pozorně Bohu ANO a dělejte to, co vám Bůh říká**. Tak to dělá mariánský ctitel. Víme, že Marii si vybral Bůh, aby se stala matkou jeho Syna. A tam je **klíč** k tomu všemu – co na Panně Marii obdivujeme, co na ní oslavujeme. Že si připomínáme její narozeniny, že si připomínáme její **Neposkvrněné početí**. Tam se trochu zastavme – někomu dělá **problém** to slovo **Neposkvrněné početí**. Opravdu to znamená to, že Marie se hřích nikdy nedotkl. Všichni lidé se narodili s dědičným hříchem. Marii si Bůh pro ten **úkol, pro který si ji vybral, připravil**. Bylo vhodné a důstojné, aby Boží Syn přišel na svět skrze tu, které se hřích nedotkl. Snad ještě jedno srovnání s tímto světem. Dneska, když lidé potřebují někoho na nějaké pracovní místo, tak **vyhlásí výběrové řízení**. Hledá se, kdo se na to pracovní místo hodí. Kdo má vzdělání, zkušenosti, schopnosti a tak dál. Všimněme si, že **Bůh to dělá jinak. Bůh, když si někoho vybere, tak mu ty potřebné dary dá**. To, že si Marii vybral, tak už dopředu, při jejím početí se postaral o to, že se jí hřích nikdy nedotkne. Ale i pro nás je v tom poselství. Když poznáme, že po nás Bůh něco chce, že **je Boží vůle, abychom něco udělali** – a my se někdy vymlouváme, kroutíme se, protože je to náročné, těžké a tak raději řekneme: „*Na to já nemám. To nechám druhým, schovám se do kouta a počkám, až to druzí udělají.*“ **Kdybych na to neměl, tak to Pán Bůh po mně nebude chtít**. Já se nesmím někam cpát podle vlastních nápadů, ale jestli po mně Pán Bůh opravdu něco chce, tak můžu počítat s tím, že mně **dá i potřebné dary a že mně pomůže**. Biřmovancům říkávám, když se bavíme o darech Ducha Svatého: „*Nečekej, že dar síly z tebe udělá velkého hrdinu, který všechno lehce zvládne.*“ Ale každý z nás to může vyzkoušet. Když dělám, to, na co mám, tak na to nepotřebuji zvláštní dary Ducha Svatého. Ale když vím, že Pán Bůh po mně něco chce, třeba takovou věc, abych někomu něco odpustil, a ono to nějak nejde, nemám na to síl. Nebo abych dodržel Boží přikázání, když se mně budou všichni smát. Nebo podobné věci. Říkám si – na to já nemám. **Právě tam, když Bůh to po mně chce a já to udělám, i když na to nemám lidské síly**, mohu počítat s tím, že se ukáže **Boží dar - síly**. Tak to vidíme na Panně Marii, že dostává ty Boží dary, které potřebuje k tomu, aby **naplnila Boží vůli, aby splnila Boží plán**. Evangelium nám připomnělo, že Maria spěchala k Alžbětě. Ve chvíli Zvěstování si mohla Maria začít myslet, že je

ta nejdůležitější ve světě. Ona to ví. V Magnifikat to čteme – **budou mě blahoslavit všechna pokolení**. A přitom spěchá k Alžbětě, aby po našem řečeno, prala plínky. **Jde sloužit**. A to je **zas důležitý rys mariánských ctitelů**. Nepěstují hrbatou pokoru. Vědí, že když jim Bůh dá nějaký dar, když je Bůh povolá, když od nich něco chce, tak to nezapírají, jsou na to hrdí. Jsou hrdí na to, že je Bůh má rád, ale **nenosí nos nahoru**. Právě proto, že **Bůh je se mnou, mohu jít sloužit**. Setkají se tu dvě ženy a – s prominutím – nedělají žádné klepy. Všimněme si, že **obě zpívají o Božích věcech. Bůh na mně udělal veliké věci**. Alžběta to pozná, ona vnímá, že k ní přichází nejen přibuzná žena, ale že k ní **přichází Bůh**. I to je, draží přátelé, **výzva pro mariánské ctitele**. Bylo by dobře, aby ten, s kým se setkám, měl možnost se **setkat s Bohem. Já ho přece přijímám tak často ve svatém přijímání**, tak proč ho schovávat. Kéž by každý z nás, **kdo přijme Krista v Eucharistii**, šel domů s tím vědomím, že nese Krista v sobě, že se stal svatostánkem. **Všichni se mohou setkat s Kristem skrze mě, když nesu Krista v sobě**. Určitě by to bylo ve světě poznat. Nanebevzetí Panny Marie, někdy nazývané Zesnutí Panny Marie nám ukazuje na konec jejího života, ale když končí její život na zemi, **vstupuje do Boží slávy**. A tady nám řekl v druhém čtení apoštol důležité slovo. **Pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu**. Kdo měl pevnější spojení s Kristem, než jeho matka? A to nejen proto, že mu dala život, ale také proto, že **jeho slova uchovávala ve svém srdci**, že mu byla vždycky blízko. A to je vzkaz i nám. **Pro svoje spojení s Kristem jsou všichni povoláni k životu**. Máme za sebou jakousi první vlnu pandemie. Bylo vidět, **kolik lidí ovládl strach**. Určitě je třeba respektovat všechny hygienická pravidla – jsem pro. Ale aby mě ovládl strach tak, že ani nepůjdu do kostela? Co mám před sebou? Jde mně o to, abych zde ještě nějakou dobu byl? Anebo **mně jde víc o to, abych byl věčně, bez konce, v Boží slávě? Spojení s Kristem budují** nejen v kostele či při modlitbě, ale v každodenním životě, když se ptám: **Jak se ti toto líbí, co si ode mě přeješ? Jak bys to chtěl?** Spojení s Kristem nás připravuje na to, abychom vstoupili do Boží slávy. Důležité je modlit se za zemřelé. Ale řekl bych, nespolehejme tolik na to, že se za nás budou modlit ti druzí. Kéž by to tak bylo, ale ještě víc můžeme udělat, pro svou spásu my sami, když **budujeme svoje spojení s Kristem**. Okamžik za okamžikem. Jak víte, nedávno jsme to četli v neděli, řekne svatý Pavel: „**Kdo by mě mohl odloučit od Boží lásky projevené v Kristu Ježíši? Ani život, ani smrt, nic.**“ To je jistota! To je klid, to je hloubka! K tomu jsme pozváni, abychom jako **mariánští ctitelé se učili – chvilku za chvilkou budovat spojení s Kristem**. Nebudeme probírat všechny mariánské svátky, ale připomeňme, že některé z nich nám nepřipomínají jen biblické události a události ze života Panny Marie. Některé nám připomínají konkrétní **zkušenosti, události v dějinách Církve či světa nebo některých lidí**, kdy zažili mimořádné setkání s Pannou Marií – někdy její **zjevení**, jindy její **pomoc**. Teď se všude mluví o Mariánském sloupu v Praze, ale **kolik máme mariánských sloupů všude po republice!** Proč byly stavěny? Především z **vděčnosti**. Za to, když v dobách moru a vážných nemocí volali o pomoc. Když nemoc přestala, **stavěli mariánské sloupy jako projev vděčnosti**. Tak můžeme říci, že **svátek Jména Panny Marie** byl zaveden na památku vítězství nad Turky u Vidné, kdy se město uchránilo před mohamedány – a to se týkalo i našich krajin. Můžeme vzpomenout na **Pannu Marii Růžencovou**, svátek zavedený na památku vítězství v bitvě u Lepanta. Naše země si může zvláště všimnout **Panny Marie Bolestné**. Dnes ji slavíme na druhý den po svátku svatého Kříže. Původně byl zavedený v **pátek před Květnou nedělí**. Ve vaší diecézi se slaví **Panna Maria Bolestná ve Sloupu, u nás v Kroměříži** – tzv. **Bolestný nebo také Květný pátek**. Mě zajímalo, proč byl tento svátek takto zavedený. Zjistil jsem, že to bylo rozhodnutím diecézní synody v Kolíně nad Rýnem roku 1423 s úmyslem – **na smír za znesvěcování chrámů v Čechách husity**. My jsme ve školách učili husitské války jako staré dějiny. Ale teprve před pár lety, když jsme sledovali, co se dělo v Iráku, co dělal muslimský stát, mně došlo, **co Evropě nahánělo tehdy hrůzu. Fanatici, kteří se zbláznili, dělali věci, o kterých byli přesvědčeni, že jsou dobré**. Ale bojovali za to tak, že **zabíjeli spoustu lidí**. A tak to udělali Bohu žel i někteří naši předkové. Například – nedaleko Olomouce je město Mohelnice. Tam tehdy **věřící slíbili**, že neodpadnou od víry. Když je husité obklíčili a oni neodpadli, muže popravili, ženy a děti nahnali do kostela a apálili je. **Celkem jich bylo sedm set**. Takových míst bylo mnoho. **Vypadalo to dost podobně jako za těch šílenců muslimského stádu**. Ale jak na to lidé tehdy reagovali? **Hleděli na bolestnou Pannu Marii. U ní hledali sílu**. Díky Bohu, že

neprožíváme nějaké velké hrůzy, ale bolesti přichází v našich životech. Tak často nás nějaká bolest potká. **Mariánský ctitel se dívá na Pannu Marii Bolestnou**. Když se nám ozývá v duši: proč já, proč teď, proč tolik, a tak dál, zahleďme se na ni a ptejme se: Proč ty tolik trpíš? **Neposkvrněná, hřích jsi nikdy žádný neudělala. Jsi plná milosti a lásky**. Ale ty máš **spoluúčast na vykoupení světa, na díle svého Syna**. To, co potkává teď mě, je nesrovnatelně menší bolest, ale i já to mohu nabídnout nebeskému Otci ve spojení s utrpením Ježíše Krista za spásu světa. **Tak žádná bolest, žádné zklamání, žádné zranění nemusí zůstat bez užítku. Mariánský ctitel to využije – nechá proměnit**. V nejlepším se má přestat. Nebudu tedy kázání protahovat. Chtěl jsem vám jenom ukázat, **že by bylo krásné žít mariánskou úctou a mariánský vztah v každodenním životě**. Je to nejen něco hezkého, co můžeme dát Panně Marii, ale je to i příležitost, abychom **sami mnoho získali a vyrostli**. Vyrostli v Božích očích. Abychom v našem životě neměli žádný odpad, **ale všechno proměnili skrze Kristův kříž v pozhnání**. Pokud jsme dnes připutovali, abychom **prosili Pána na úmysly Nového Jeruzaléma, na úmysly Církve, zkusme nabídnout k těm svým modlitbám i to, co nás někdy tlačí. Ono to bude sice bolet nebo tlačit dál, ale budeme vědět, že to má smysl. AMEN**.

Slovo na závěr poutě NJ: Když pan starosta žádal o požehnání soch Krista na obecní kříže, řekl, že **není kříže bez Krista**. Vzpomeňme, když nás nějaký kříž potká, že není kříže bez Krista. **Když svůj kříž obejmou, budu Kristu nejbliž. Najdu ho totiž na svém kříži z druhé strany**.

Po zaplacení autobusu a nutné rezie pouti jsem poslali **13 381 Kč na pomoc křesťanům v Iráku (zajišťuje Česká charita)**. Pán Bůh zaplať. **Poděkování** patří také místnímu faráři Mons. Janu Peňázovi a farníkům z Bohdalova, kteří pout' NJ obětavě připravili. **Díky za každodenní modlitbu svatého růžence na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s P. Mgr. Jiřím Plhoněm, který bude hlavním celebrantem poutě NJ v Pavlově:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště: Pocházím z věřící rodiny, dětství a dospívání jsem prožil v Rájci-Jestřebí, přičemž za svou „rodnu“ farnost považuji farnost Bořitov. Po maturitě na blanenském gymnáziu (1990) jsem nastoupil do tehdy nově zřízeného Teologického konviktu v Litoměřicích a poté jsem pokračoval v přípravě na kněžství v Papežské koleji Nepomucenum a v Mezinárodní koleji Maria Mater Ecclesiae v Římě – nezbytná teologická studia jsem absolvoval na římské Papežské lateránské univerzitě. V roce 1997 jsem přijal kněžské svěcení a poté jsem působil v duchovní správě na různých místech brněnské diecéze. Od července tohoto roku jsem farářem ve farnosti Křenovice u Slavkova.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Rodičům vděčím zejména za jejich nekompromisní svědectví praxe katolické víry, a to i v době „budování socialismu“. V naší rodině například neexistovalo nejtít v neděli do kostela, rozhodným, a přitom přirozeným a nenásilným způsobem nás rodiče vedli k pravidelné svatě zpovědi (ke zpovědi šla vždy celá rodina) a nenápadně, avšak hluboce na mě působila skutečnost, že rodiče byli vždy připraveni pomoci kněžím, a to nejen těm, kteří zrovna působili v naší farnosti.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Myšlenka na kněžství se ve mně začala objevovat v průběhu středoškolských studií. Bylo to ještě „za socialismu“, kdy bylo působení církve poměrně silně omezováno. Avšak k impulsům, které se nejvíc „podepsaly“ na tom, že jsem nakonec ve škole (ještě před listopadem 1989) oznámil, že se chci hlásit do kněžského semináře, patřila bezesporu častější účast na mši sv., bližší poznání liturgie (z pozice ministranta a varhaníka), účast na společenství mládeže, které se tehdy scházelo na faře v Blansku, a příklad několika kněží, kteří mi v té době byli nablízku. Až dodatečně jsem si uvědomil, že je k tomu třeba přidat i modlitby několika zbožných duší z řad mých přibuzných.

Kdo pro vás byl nebo je kněžským vzorem? V různých obdobích mého života se v mém životě objevila celá řada kněží, od nichž se mi dostalo povzbuzení, inspirace a různých forem pomoci. Často jsem se přesvědčil, že k nám Boží pomoc přichází nejen skrze věhlasné a populární osobnosti, ale i skrze zcela obyčejné kněze, u nichž lidé často hledají pouze chyby a nedostatky.

